

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 08

Дата 22.01.1993 г.

*Кол. Б. 9. N. 2 / 93 г.
до
Д-р. Л. Н. Ст. Димитров
26.1.1993 г.
ИСКАНЕ*

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

от народни представители - от 36-то Народно събрание
на основание чл.150, ал.1, предложение 1 от
Конституцията на Република България

за установяване противоконституционността
на Решението на Народното събрание взето
на 19 януари 1993 г. относно даване
разрешение на Главния прокурор за възбуждане
на наказателно преследване срещу народния
представител Александър Лилев

Уважаеми господа конституционни съдии,

На 11 януари 1993 г. по време на парламентарната ваканция,
Главният прокурор Иван Татарчев е направил искане до председателя
на Народното събрание г-н Александър Йорданов да разреши "да бъде
възбудено наказателно преследване срещу народния представител
Александър Василев Лилев като на същия се определи мярка за
неотклонение "домашен арест" с оглед да се отнеме възможността на
лицето да осуети или затрудни разкриването на обективната истина по
делото".

На 19 януари 1993 г. по искане на депутати от ПССД се
проведе извънредно пленарно заседание на Народното събрание, което
разгледа искането на Главния прокурор. Бяха гласувани две решения:

1. "Да се разреши да бъде възбудено наказателно преследване
срещу народния представител Александър Василев Лилев" (стр.37.2 от
стенограмата на заседанието).

2. "Като на същия се определи мярка за неотклонение
"домашен арест" с оглед да се отмени възможността на лицето да
осуети или затрудни разкриването на обективната истина по делото"
(лист 42.3 от стенограмата).

По първото решение бяха проведени три гласувания.

Първото в 20,19 ч. Гласуването бе проведено явно чрез компютризираната система за гласуване с лични карти. Бяха посочени следните резултати:

Гласували "за" - 114

Гласували "против" - 104;

"Въздържали се" - 7

В гласуването беше посочено, че са участвували 98 депутати от СДС. До момента при всички гласувания участваха максимално до 88 депутати от тази парламентарна група, а в момента на това гласуване те бяха 93. Без гаранция, че всички те взеха участие в гласуването.

Поради посоченото от името на парламентарната група г-жа Мариела Митева поиска да се констатира извършеното нарушение по чл.51, ал.3, пр.2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание и на основание чл.56, ал.2 от същия правилник поиска да се гласува повторно. В искането изрично бе посочено, че "броят на картите, които участваха в това гласуване са повече отколкото народните представители".

Искането бе потвърдено и от г-жа Нора Ананиева, като се уточни, че искаме гласуването да стане "ръчно и с преброяване". Правилникът в чл.51, ал.2, т.1 дава възможност за такъв начин на явно гласуване.

Председателят на Народното събрание, който председателствуваше заседанието, без основание и мотиви отказа да уважи направеното искане, разпореди повторно гласуване, но отново с лични карти по компютризираната система. Бяха направени категорични възражения срещу такова повторение на гласуването. Г-жа Клара Маринова от името на ПССД заяви пред събранието, че присъстващите при гласуването депутати от СДС са 93, а са участвували в гласуването 98 карти. Такова изявление видно от стенограмата беше направено от г-жа Мариана Христова, г-жа Нора Ананиева и г-н Любомир Начев.

Несъобразявайки се с нашето искане председателят на събранието прекрати заседанието, без да прекрати обявеното от него прегласуване и напусна залата (лист 38,2 от стенограмата).

Седем минути по-късно председателят се върна в залата без да открие отново заседанието, оповести резултата от продължилото и по време на почивката гласуване, който беше следния:

- 3 -

Гласували "за" - 115;
Гласували "против" - 104;
"Въздържали се" - 6.

Депутатите от СДС отново бяха участвували в гласуването с 98 и всички гласували "за".

Направихме ново искане за проверка на присъстващите в парламентарната зала чрез преброяване и провеждане на явно гласуване с вдигане на ръка на основание чл.51, ал.2, т.1 от Правилника.

Госпожа Ананиева посочи на председателя на Народното събрание и конкретни нарушения на народен представител от СДС, гласувал с 4 лични карти.

Председателят без основание не уважи това наше искане и разпореди отново прегласуване чрез компютризираната система и с лични карти. Не беше направено проверяване на броя на присъстващите народни представители. Не беше направен дори опит за проверка на посочените нарушения известни на всички депутати в залата.

Второто прегласуване показва следния резултат:

Гласували "за" -113;
Гласували "против" -104;
"Въздържали се" -4.

Уважаеми господа конституционни съдии,

Ако председателят на Народното събрание беше изпълнил своето задължение по правилника, дори при гласуване на всички присъстващи в залата народни представители, а за депутатите от СДС те бяха максимално 93 (при първото и второ прегласуване те намаляха по брой) то резултатът от гласуването щеше да бъде съвършено различен. При първото гласуване гласувалите "за" вместо 114 щяха да бъдат 109 и разрешение на Главния прокурор за възбуждане предварително производство нямаше да бъде даден. При второто гласуване резултатът щеше да бъде равен, като гласувалите "за" щяха да бъдат 110 и тоново нямаше да се даде разрешение на Главния прокурор за образуване на предварително производство. Равен щеше да бъде и резултатът при третото гласуване, което също означава, че и при трите гласувания решението на Народното събрание щеше да бъде различно от това, което бе оповестено за решено от председателя на Народното събрание.

От разпечатката на участвалите в гласуването се оказва, че в това гласуване е участвала картата на народния представител Георги Марков, който този ден не е влизал в сградата на Народното събрание, а разполагаме с данни, че не е бил и в България.

Гласуване е и с картата на народния представител Венцислав Димитров, който по същото време участва в предаването "Отзвук" по Българска национална телевизия и разполагаме с данни, че в сградата на телевизията е бил без прекъсване от 19,50 часа.

С четири карти гласува народният представител Стефан Александров Караджов, за което също така има неоспорими доказателства.

1. Поради изложеното няма съмнение, че решението на Народното събрание, с което се дава разрешения на Главния прокурор да възбуди наказателно преследване срещу народния представител Александър Василев Лилев не е взето. Обявяването, че такова решение е взето е в нарушение на чл.81, ал.2 от Конституцията.

Решението за снемане на депутатския имунитет на Александър Василев Лилев не е прието, тъй като за него не са гласували повече от половината участвали в гласуването народни представители.

2. Решението на Народното събрание е формулирано неправилно и разширява искането на Главния прокурор, което е недопустимо. Народното събрание е взело решение "да се разреши да бъде възбудено наказателно преследване срещу народния представител Александър Василев Лилев" (стр.37.2 от стенограмата), но не е уточнило за какво престъпление сменя имунитета на народния представител и констатирало ли е, че има извършено престъпление и че то е тежко. Така, както е изискването на чл.70 от Конституцията на Република България. Народното събрание няма основание и право да смене имунитет на народния представител изцяло, а само за възбуждане на наказателно преследване за тежко престъпление данни за които следва да представи Главният прокурор. Народното събрание има право да се произнесе само в рамките на поисканото от Главния прокурор, т.е. би могло да разреши възбуждане на наказателно преследване само по чл.203 във връзка с данните предоставени от Главния прокурор.

3. Народното събрание няма право да взема решения, които противоречат на закона. От представените данни от Главния прокурор категорично следва, че деянието, за което той иска разрешение за възбуждане на предварително производство срещу народния представител Александър Лилев е несъставомерно. По време на дискусиата, а и в

искането на Главния прокурор не се твърди, че г-н Александър Лилов е длъжностно лице по смисъла на чл.93 от НК. Не се спори и никой не твърди, че на него му е било поверено имущество за пазене и управление. Не се спори, а и не се твърди, че г-н Александър Лилов е извършил разпореждане с това имущество. Главният прокурор не сочи каква е формата на съучастие. По тази причина фактическият състав на престъплението по чл.203 във връзка с чл.201 от НК не е осъществен. Самият Главен прокурор в своето искане признава, че става дума за отпускане на помощи на чужди държави и организации, а за осъществяване на състава на чл.201-203 от НК е задължително деецът да се разпорежи "в свой или чужд личен интерес" (тълкувателно решение № 50 от 1980 г. на ОСНК и решение № 5 от 1983 г. на пленума на Върховния съд на НРБ). Никой не може да оспори тезата съществуваща от римско право, че при несъставомерно деяние не се образува наказателно преследване, а образуването се прекратява чл.21 от НПК.

След като Народното събрание не се е произнесло по въпроса представените от Главния прокурор данни сочат ли извършено престъпление, т.е. налице ли е несъставомерно деяние, след като не е обсъждан и уточнен въпросът дали това престъпление е тежко, даването на разрешение на Главния прокурор за образуване на предварително производство срещу народен представител е противоконституционно с оглед разпоредбата на чл.70 от Конституцията.

4. Главният прокурор на Републиката твърди, че иска разрешение за привличане на народния представител Александър Лилов като обвиняем по следствено дело № 3 от 1992 г. по описа на Главна прокуратура. Общеизвестен факт е, че това разследване беше образувано на 9 юни 1992 г. законният срок за разследване по него приключи на 9 януари 1993 г. следственото дело обаче не е приключено няма становище на работещите по него следователи и прокурори за привличане на други лица по него, няма новооткрити факти, които водят до разширява кръга на привлечените като обвиняеми лица, поради което от процесуална гледна точка искането на Главния прокурор е в нарушение на НПК (чл.222) и не следва Народното събрание да дава разрешение за съниране на едно незаконно действие на Главния прокурор.

- 6 -

Уважаеми господа конституционни съдии,

Поради изложеното молим да установите противоконституционността на решението на Народното събрание от 19 януари 1993 г., с което е дадено разрешение за образуване на предварително производство срещу народния представител Александър Лилев.

Надяваме се, че и Вие като нас, съзнавате, че посегателството срещу депутатския имунитет на един народен представител представлява грубо посегателство срещу Народното събрание като цяло и правата на гражданите в Републиката. Надяваме се, че също като нас имате интерес да проверите случая и да се произнесете по него в рамките на своята компетентност, защитавайки демократичните принципи на устройството на обществото ни и правата на българските граждани в него. Не може съдбата на един народен представител да бъде решавана чрез манипулации и фалшификации. Това представлява лош атестат на страната ни пред света.

Изхождайки от важността на случая ви молим своевременно да разгледате и решите отправеното към вас искане.

С уважение,
народни представители:

1. Марина Ивановна - [unclear]
2. Дорозо Уманов - [unclear]
3. Зинаида [unclear] - 30.
4. Сергей Васильев -
5. Стефан В. Стефанов -
6. Елена Стефановна -
7. Зинаида Стефановна -
8. Зинаида Стефановна -
9. Зинаида Стефановна -
10. Матвей Стефанов -
11. Зинаида Стефановна -
12. Зинаида Стефановна -
13. Зинаида Стефановна -
14. Зинаида Стефановна -
15. Зинаида Стефановна -
16. Зинаида Стефановна -
17. Матвей Стефанов -
18. Зинаида Стефановна -
19. Зинаида Стефановна -
20. Зинаида Стефановна -
21. Дорозо Раилов -
22. Антон Анисимов - [unclear]
23. Зинаида Стефановна -
24. Зинаида Стефановна -
25. Дорозо Котакчиев - [unclear]
26. Георгий Харонов (Свищов) -
27. Зинаида Стефановна -
28. Зинаида Стефановна -
29. Зинаида Стефановна -

- 30. Софья В. Софиев
- 31. Фотико Стефан
- 32. Анна И. Анис
- 33. Ульа Ульа Ульа - т.
- 34. Елена Стефановна Стефанов
- 35. Елена - т. Стефанов
- 36. Никола Колево
- 37. Димитър Велев
- 38. Томо Мухомов
- 39. Кира Петрова Мелев - т.
- 40. Ульа Стефановна - т.
- 41. Дабран Стефанов - т.
- 42. Стефан Стефанов - т.
- 43. Димитър Стефанов
- 44. Ана Кочубевова - т.
- 45. Любомир Стефанов - т.
- 46. Клара Маринова - т.
- 47. Стефан Стефанов - т.
- 48. Георги Стефанов - т.
- 49. Стефан Стефанов
- 50. Стефан Стефанов
- 51. Георги Стефанов - т.
- 52. Стефан Стефанов
- 53. Стефан Стефанов - т.
- 54. Стефан Стефанов - т.
- 55. Стефан Стефанов - т.
- 56. Стефан Стефанов - т.
- 57. Елена Стефановна
- 58. Стефан Стефанов

- 59. Акака Сонаруа
- 60. Калас Виланас -
- 61. Вуга Портег.
- 62. Вуга Мунангун -
- 63. Стенда Ингунд
- 64. Коста П. Тапанол
- 65. Кунуа Мунангун -
- 66. Коса Кривонс
- 67. Вирнофа Л. Девис
- 68. Чабат Мил
- 69. Оуам Бонс

